

for, hvad der er foregaaet. Der staar intet direkte i den Paragraf om, at noget lignende ogsaa skal ske, naar Forhandlingerne føres videre med Ministrene, men jeg vil henstille, at det, som her er sket, giver Anledning til, at denne Fremgangsmaade maa blive anvendt ogsaa i Fremtiden. Saa vil slikt ikke kunne gentages.

Første Viceformand (K. M. Klausen): Folketingsmanden for Københavns Amts 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning:

Abrahamsen: De Bemærkninger, som det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (Ivar Berendsen) nu kom med, synes jeg, han godt kunde have sparet sig. Jeg for mit Vedkommende har overværet mange Indlæg fra det ærede Medlems Side, og det forekommer mig; at han altid fremfører et eller andet, han har oplyst, og et eller andet, han har gennemført. Det vidste jeg i Forvejen. Det behøvede han altsaa ikke forklare mig. (*Afbrydelse:* Hvor kan De saa kalde det et officielt Referat?) Jeg skal gøre opmærksom paa, at dette Referat staar i et af Fagbladene; dette Referat er ikke blevet bestridt fra Ministeriets Side, jeg ved, at det er tilsendt Rigsdagens Medlemmer, og jeg har selvfølgelig gjort Brug af det, hvad jeg mener, jeg har Ret til, naar det tilstilles mig her i Rigsdagen. Naar saa det ærede Medlem siger; at det er jo noget, som baade han og jeg har været med til før, vil jeg sige: Ja, men naar jeg erindrer den Gang, vi forhandlede sammen netop om Sager af samme Beskaffenhed, kan jeg godt huske, at naar det Ministerium, vi konfererede med, ikke havde samme politiske Opfattelse som det ærede Medlem, sørgede han ogsaa for at faa de paagældende Udtalelser skriftligt. (*Ivar Berendsen:* Aldrig!)

Jeg vil dernæst gøre en Bemærkning til det ærede Medlem fra Fredericia (L. Rasmussen). Han gik som sædvanlig udenom i Stedet for at diskutere, hvad vi her skulde tale om, nemlig hvorvidt han havde Ret i de Udtalelser, han havde fremsat eller ikke, hvad jeg havde ventet, at han som loyal Mand havde gjort. Det ærede Medlem kan ikke fastholde sine Udtalelser, de er urigtige. Han begyndte som sædvanlig, hvad der er meget god Praksis mellem Socialdemokrater, at snakke om noget andet, nemlig om de Konservatives Stilling ude i Kommunerne. Jeg maa sige, at jeg har ingen Indflydelse i Kommunerne. Hvis jeg sad i en Kommunalbestyrelse, vilde jeg tage samme

Stilling som herinde. Jeg maa henvise til, at i Gentofte Kommune, i hvilken jeg bor, har Tjenestemændene vistnok ingenting at beklage sig over, og der er det et konservativt Flertal, der staar for Styret. Saa henviste det ærede Medlem til, at i sin Tid, da Højre havde Magten, forflyttede man Tjenestemænd, han hentydede vel til de to Tilfælde: Vilhelm Ohlsen og Pakmester Petersen. Maa jeg oplyse det ærede Medlem om, at den Gang Forflyttelsen foregik, sad jeg som Medlem af Dansk Telegrafforenings Bestyrelse og var med til paa et Møde at nedlægge den kraftigste Protest overfor Juul-Rysensteen angaaende den Fremgangsmaade, han anvendte. Jeg har fra første Færd, hvor det gjaldt Tjenestemændenes Interesser, lige saa vel haft Ordet som det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (Ivar Berendsen), og det ærede Medlem vil give mig Ret i, at den Gang skaanede jeg ikke en Minister, som foretog en Forflyttelse af en Mand paa det Grundlag. Saa siger det ærede Medlem, at jeg stillede ikke Ændringsforslag til Dyrtidslovsforslaget i 1915. Nej, det gjorde jeg ikke, det havde jeg ikke Grund til, jeg havde fulgt Socialdemokraterne helt igennem. Hvorfor skulde jeg saa stille Ændringsforslag. Naar det ærede Medlem spørger, om jeg vil være med til at tage fra de højere lønnede og give mere nedefter, vil jeg henvise til, at naar der er krævet lige meget, er det, fordi Tjenestemændenes Organisationer har krævet lige store Tillæg. Og jeg vil spørge den højtærede Finansminister, om han mener, det er rigtigt at give mere nedefter end opefter. Derom er der en Udtalelse fra Finansministeren, hvori han siger: Nedad har de faaet tilstrækkeligt ved det Dyrtidstillæg, som er givet.

Første Viceformand (K. M. Klausen): Folketingsmanden for Københavns 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Ivar Berendsen: Jeg maa bemærke, at det har man for sin Høflighed. Jeg gik ud fra, at det ærede Medlem fra Lyngby (Abrahamsen), naar han fremstillede en Redegørelse som officiel, troede, den var officiel. Da jeg saa i Aften mente at have faaet oplyst og oplyste ham om — hvad jeg troede, jeg oplyste ham om —, at den ikke var officiel, men at det var løsrevne Citater, saa bliver han uhøflig og antyder, at det er min Vane at lade, som om jeg havde fundet ud af, hvad andre havde vidst længe i Forvejen. To Gange afbrød jeg det ærede Medlem — han maa